

Det är fantastiskt att adoptera från Kenya om man kan stanna borta länge och är förberedd på en ganska krävande process. Det tycker FFIA:s första familj i landet, som kom hem i juni.

På plats under hela adoptionsprocessen

Kenya är FFIA:s nyaste adoptionskontakt. I juni kom den första familjen hem efter en nio månaders vistelse i landet. Det var Staffan Redin och Lovisa Wattman, med sonen Valter som nu är nästan fyra år.

Hur kom det sig att ni valde Kenya som adoptionsland?

– Vi hade stått i kö för Kina i två år, men jag höll på att bli för gammal enligt de nya reglerna, berättar Staffan Redin. Eftersom det inte var någon kötid till Kenya skulle vi hinna med adoptionen innan medgivandet gick ut.

Staffan tillägger att han och Lovisa tidigare funderat på Etiopien som adoptionsland, men insett att den kön också var lång. Så här i efterhand är de tacksamma över att det blev Kenya de adopterade ifrån.

FOSTERPERIODEN I LANDET upplevde de som väldigt viktig och bra, men om den långa och krångliga rättsprocessen hade varit mer förutsägbar så hade det känts lugnare.

Det handlar ju om väldigt lång tid att vara borta – hur ordnade ni det?

– Vi är frilansande som egna företagare och kunde jobba lite även därifrån. Jag arbetade med en serie dokumentärfilmer för Sida och Lovisa, som är industridesigner, med ett par uppdrag. Sammanlagt blev det dock inte så stora inkomster. Vi fick leva på besparingar och föräldrappenningen.

Staffan säger att de blev förvånade över att kostnadsläget i Kenya var nästan lika högt som i Sverige. Det kan säkert gå att bo billigare där, men som utländsk familj behöver man hög säkerhet i boendet. Eftersom Valter var så stor så

behövde han också ytor att leka på.

Lille Stewart Juhudi, som nu heter Valter, bodde på ett barnhem i Mombasa. Adoptionsprocessen fördes sedan i Nairobi, där de bodde större delen av tiden.

Valter var två år och tio månader när Staffan och Lovisa träffade honom. Han hade hittats på gatan i Nairobi när han förmodligen inte var äldre än tre veckor. Hela tiden fram till adoptionen hade han bott på samma barnhem i Mombasa. Ett jättefint barnhem, tyckte Staffan och Lovisa.

– Det är två väldigt kloka och engagerade människor som drev det, i en bra atmosfär med som mest 24 barn.

Valter var väl förberedd på mötet med sina föräldrar, och accepterade dem från början. Innan man får vårdnaden om barnet måste man besöka barnhemmet under minst sex dagar.

– Det var känslomässigt påfrestande att behöva lämna honom varje kväll, samtidigt som anknytningen var i en så skör fas.

I Nairobi hyrde familjen en fyra i ett bevakat lägenhetshotell, med trädgård och pool. Där bodde samtidigt fyra-fem svenska familjer, flera finska och en dansk familj.

På helgerna träffades man på Svenska skolan, spelade fotboll och gjorde gemensamma utflykter i Nairobiområdet. En mycket duktig guide, som är masaj, brukade ta adoptivfamiljerna på safaris.

Det är lång tid att vara hemifrån. Hur fyllde ni ut tiden under dessa nio månader?

– Vi hade fullt upp med att vara föräldrar, men tillvaron var ju ändå provisorisk och vi längtade efter att komma igång med vårt vardagsliv tillsammans. Kriminaliteten gör att man inte vågar gå ut på

kvällarna, vi kände verkligen av ofriheten, och man saknade det sociala livet hemma. Dock var det några släktingar och vänner som hälsade på oss, och vi reste tillsammans i landet, till kusten och Masai Mara på safari.

Tycker ni att det finns några fördelar med att tillbringa så lång tid i barnets hemland mot att få barnen under en vanlig adoptionsresa på en eller ett par veckor?

– Vi fick ju vara med vårt barn under hela processtiden, i stället för att vara hemma och vänta. Det var också en jämförelsevis snabb process.

FAMILJEN ANMÄLDE SITT INTRESSE för Kenya i början av 2009, blev godkända i maj, fick barmbesked i början av augusti och reste i slutet av den månaden.

– Naturligtvis är det fantastiskt att ha fått uppleva vår sons hemland och att ha fått visa honom det. Vi har många starka gemensamma minnen av kulturen och landskapet där.

Hur blev det när ni kom hem, med omställningen för både er och barnet?

– Många ivriga släktingar och vänner ville träffa Valter, och det fungerade bra eftersom han redan hade en sådan trygghet med oss. Valter började på dagis på halvtid efter tre månader, vi märkte att han längtade efter att träffa andra barn. Och han trivs verkligen bra där.

Trots vissa problem och struligheter så tycker Staffan och Lovisa att det sammanlagt var en fantastisk tid i Kenya.

– De som verkligen vill adoptera och förbereder sig på en ganska krävande process ska välja Kenya, det blev vårt livs stora och fantastiska resa!

Ing-Marie Söderberg

Utflykt. Ngong Hills på 2 200 m över havet. Masajen Salaash som var ornitolog brukade ta med oss på safari.

Fakta om adoption från Kenya

I Kenya samarbetar vi med Little Angels Network (LAN) som är den största adoptionsorganisationen i Kenya. Barnen kommer från något av alla de barnhem som Little Angels Network samarbetar med runt om i Kenya. En del barnhem ligger i Nairobiområdet, de andra runt om i landet.

De flesta barnen är övergivna, en del redan vid födseln av en ensamstående mamma som inte har möjlighet att ta hand om sitt barn. Andra barn överges senare på grund av sociala svårigheter, och har blivit lämnade på offentliga platser eller polisstationer.

Efter barnbesked bör familjen kunna resa till Kenya inom cirka två månader. Vistelsetid i landet är cirka nio månader. Båda föräldrarna bör vara på plats under hela vistelsetiden. LAN har ett speciellt program för familjer där de hjälper till att ordna boende och andra praktiska detaljer. Finns det syskon i skolåldern kan de få plats i Svenska skolan i Nairobi.

Läs mera om vad som krävs för att få adoptera från Kenya på www.ffa.se

Var kommer du egentligen ifrån?

Välkommen till en föreläsning om adopterades etniska identitet med Carina Tigervall och Justecia Truedsson lördagen den 13 november i Helsingborg.

Carina Tigervall forskar kring ämnet etnisk identitet och vardagsrasism. I det nyligen avslutade forskningsprojektet "Adoption, diskriminering och etnisk identitet" studerades adopterades och adoptivföräldrars upplevelser av diskriminering på grundval av hudfärg och andra "rasmarkörer", samt identitetsstrategier kopplade till ett "icke-svenskt" utseende. Detta kommer Carina att tala om under eftermiddagen.

Justecia Truedsson är koordinator för ensamkommande flyktingbarn i Ängelholms kommun och adopterad från Zambia. Justecia kommer bland annat att svara på frågan "Var kommer

du egentligen ifrån?" och ge sina egna reflektioner på diskriminering och utanförskap.

Föreläsningen varvas med frågor och diskussion mellan deltagarna och föreläsarna. Eftermiddagen är också ett tillfälle att möta andra adoptivföräldrar.

Tid och plats är kl 13-16 på Scandic Hotel Nord, Florettgatan 41, Helsingborg. Gratis för medlemmar, annars 40 kr/person. Du kan välja att bli medlem på plats, 100 kr/familj, och går då naturligtvis gratis in.

Fika finns att köpa i pausen.

Hör gärna av dig till oss ifall du har frågor: info@adoptivfamilj.se

Adoptivfamiljers förening
Skåne Nordväst